

[Fraenkel.]
 endskønt Produktionen er tiltaget saa stærkt, dog kun er ringe i Forhold til Produktionsens Forøgelse, forklares simpelt hen ved, at det er et Erhverv, som kun giver sin Mand et meget knapt Brød. Men dette Brød kan blive større, naar Erhvervet støttes paa den Maade, som her er foreslaaet.

Hvad Konsulenterne angaar, skal jeg dvæle ved, hvad det ærede Medlem Hr. Fuglsang berørte, at det jo er et Marked, der paa mange Maader frembyder ganske særlige Vanskeligheder. Det ærede Medlem bemærkede, med en Anerkendelse, som jeg ganske kan slutte mig til, hvad de norske Statsbaner havde gjort i Henseende til at oplyse de norske Fiskeproducenter om, hvorledes Varen skulde behandles.

Man vil finde det Billede, som det ærede Medlem Hr. Fuglsang omtalte, i Rapport Nr. 1. Jeg ved ikke, om de Herrer kan se det fra Deres Pladser, naar jeg viser det op for dem? De vil her se en Torsk, hvis Hoved er kappet af ved denne parabelliggende Linie, saaledes som de bruger det i Norge. En Fisk, hvis Hoved er kappet af paa denne Maade, er fuldstændig usælgelig i Tyskland, lige meget hvor langt man gaar ned med Prisen. Det er dog et Vidnesbyrd om, hvad det betyder at være rigtigt underrettet, og i dette Tilfælde har vi et iøjnefaldende Bevis for, hvad en saadan Underretning betyder for et Erhverv.

Men der er naturligvis mange andre. Det er af den største Vigtighed at vide, hvorledes Varen skal pakkes, hvorledes Forbindelsen skal ske, og hvorledes man kan komme i Kontakt med Konsumenterne paa hvert enkelt Sted. Om det skal ske derved, at man overlader Detailsalget til de indfødte, eller det maaske er heldigere selv at oprette et Detailsalg, er noget, som maa afgøres i Henhold til hvert enkelt Lands Sæd og Skik og Opfattelse af disse Forhold.

Og dertil kommer jo, at vi maa være forberedte paa at eksportere mere Fisk, og der er efter de Undersøgelser, som Udvalget har foretaget, i hvert Fald for mig ingen Tvivl om, at dette lader sig gøre. Vi kan naa betydeligt frem i England, hvor vore Fisk er meget begæret, men mærkvaerdig nok kun i en bestemt Del af Landet, men sagkyndige Folk erklærer, at vi ogsaa

godt kan komme ind med den i andre Dele af Landet.

Det er en Ejendommelighed, som ganske hænger sammen med, hvad vi kender fra vore store Eksportartikler til England; vi ved, at vort Smør aftages i Hovedsagen af Nordengland, i London og Sydengland kan vi kun i ringe Grad komme an med det. Det er altsaa en Ejendommelighed ved Afsetningsforholdene derovre, og saaledes har hvert Land sine Ejendommeligheder.

Af de Oplysninger, som Udvalget har indhentet, dels gennem Selvsyn og dels gennem vore Konsulater og Gesandtskaber, fremgaar det, at Fiskeforbruget er i Stigning rundt omkring i Landene, og at de Lande, som nu ikke bruger Fisk i væsentlig Grad — jeg kan saaledes pege paa Ozeslovakiet —, vil kunne bringes til at bruge mere. Jeg for mit Vedkommende har ved at gennemlæse disse Akter faaet det bestemte Indtryk, at der er stor Anledning til at vente et stigende Fiskeforbrug, det gælder Udlandet, og det gælder ogsaa vort eget Land.

Vi har et Fiskeforbrug her pr. Indbygger paa 11—12 kg om Aaret, i England er Fiskeforbruget pr. Indbygger 20 kg. Det vil betyde overordentlig meget for dette Erhverv, hvis man blot kan bringe Forbruget op til Par Kilogram op pr. Indbygger; det har indbragt Millioner for Erhvervet i Tyskland, at man er kommet 1 kg op, fra omtrent 8 til omtrent 9 kg, og der er intet som helst, der skulde hindre os i her i Landet at nyde mere Fisk, undtagen netop det, at Fisken ikke kom frem i en saadan Tilstand, at den er en god Konsumvare — og der kan være overordentlig stor Forskel paa Kvaliteten af Fisk, Fisk kan være en Delikatess, og Fisk kan være noget, man meget nødig vil give sig af med.

Noget, jeg savner stærkt i det foreliggende Lovforslag, er Spørgsmaalet om en Organisation af Transporten. Dette Spørgsmaal anser jeg det for absolut nødvendigt at tage op. Det er af en saa afgjort Betydning for Afsætning af Fisk — baade hvor det drejer sig om Eksportfisk og om den Fisk, vi selv bruger —, at det ikke kan lades ude af Betragtning, og jeg vilde derfor meget ønske, at dette Spørgsmaal ogsaa var blevet berørt i Lovforslaget; men det er jo